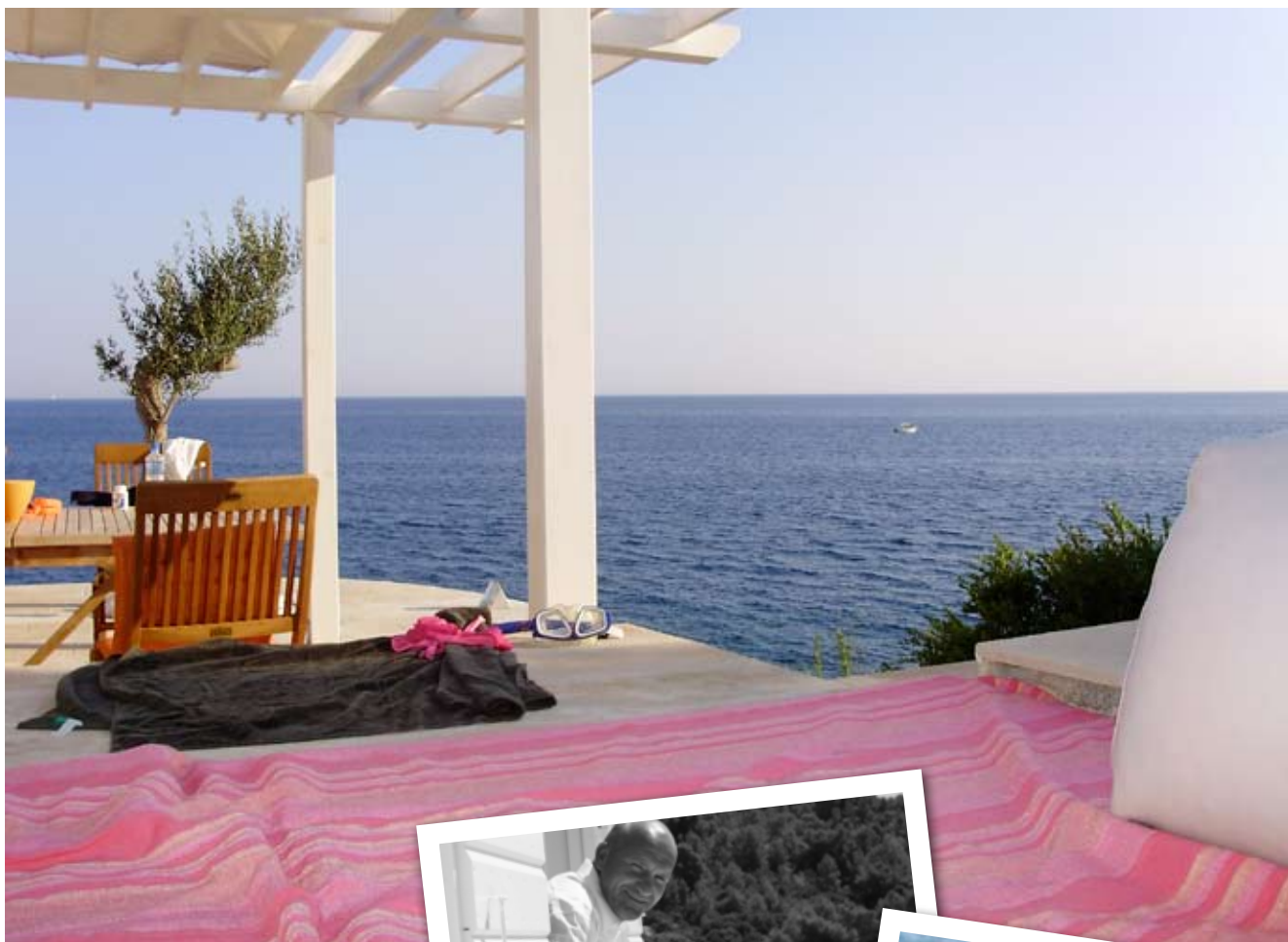

Sanjske počitnice na **OTOKU HVARU**

Vsako srečanje z Alešem Kristančičem, priznanim in uglednim vinarjem, je kot val energije, ki pljusne vase, ko se z njim zapleteš v pogovor. Z njim lahko govoriš o čemer koli, ne le o njegovi ljubezni do vinogradništva in vin, ljubezni do dobre hrane in o pomembnosti uživanja trenutka. Aleševa pripovedovanja so polna strasti, optimizma in življenjskih modrostih, o katerih lahko beremo v duhovnih knjigah. Tudi, ko je spregovoril o počitnicah s sporogo Vesno in otrokoma Elo in Lanom na otoku Hvaru, ni bilo drugače.

NEKATERI LJUDJE TRPIJO ZARADI toplote, drugi zaradi mraza. Nama z Vesno paše toplota,« je začel pripovedovati Aleš.

Da bom razumela, zakaj ima danes družina Kristančič sanjsko počitniško hiško na otoku Hvaru, je pomembna zgodba iz časov, ko je karizmatični Primorec v bivši Jugoslaviji na otoku Vis služil vojaški rok.

»V vojski sem igral v bendu in ustvarjal zabavni del življenja na mirnem otoku Vis. Takrat sem dobil potrditev, da mi mora biti morje blizu, da moram zjutraj, ko se zbudim, čutiti morsko roso na prstih nog.«

Tudi Vesnina izkušnja izpred mnogih let, ko je poletje za poletjem preživljala v odmaknjeni vasi, na lepem delu Hvara, je v njej zbudila željo, da poišče hiško blizu morja. Vedela je, kaj je zdravo, čisto, popolno morje in to znala ceniti.

»Vesna je bila zelo vztrajna in z zemljevidom v rokah sva na Hvaru iskala hiško najinih sanj, najine ljubezni in ljubljena.«

Aleš je na Hrvaškem prodajal vino in se s poslovnim partnerjem dogovoril, da jima

pri iskanju pomaga tudi on.

»Vozil nas je okoli, razkazoval razkošne hiše s telefonskimi priključki, na izvrstnih lokacijah – blizu trgovine, blizu vsega, a ni vedel in ni razumel, da ne želim še ene hiše, kakršno imam doma. Rekel sem mu, ne potrebujem komforta.«

Vesna je med iskanjem hiške skrbela tudi za Lana, ki je dopolnil prvo leto. Njegova sestra Ela pa je upihnila že štiri svečke. »Spali smo v velikem hotelu v mestu Hvar in se z najeto barko vsak dan vozili na Paklene otoke. Enkrat pa rečem, zakaj ne bi danes

»DOMAČINI SE NAD HIŠO ZGRAŽAJO IN NE RAZMEJO, KAJ VIDIMO V NJEJ, A TO JE NAŠA POLETNA HIŠA UŽITKOV. VČASIH JO OBIŠČEMO TUDI ZA VIKEND.«

Razkošje v malem

Ko se je družina Kristančič vselila v sanjsko hiško, je Aleš sam napeljal vodo. Električne še danes nimajo, saj so svečke veliko bolj romantične. Za pijačo – ta je vedno, pa uporabljajo plinski hladilnik. Hiša je kamnita, zato je v njej prijetno bivati. Namesto klimatske naprave svoje delo opravi veter.

ob obali zavili levo, da vidimo, kaj je tam. Pluli smo mimo civiliziranih plaž in malo naprej zagledali lep zaliv z belo hišo na beli skali, ki jo je bilo težko opaziti. V naročje sem vzel Lana in z njim stopil na kopno. Hotel je lulati in tako sva oba označila naš teren. Lan, ki razen besede mama ni znal govoriti, je takrat rekel: nasa hisa. Res je dišalo po naši. Aleš se je pozanimal, čigava je hiška in stopil v kontakt z Barbom Jozom, ki je bil tudi lastnik konobe.

»Poklical sem ga in rezerviral mizo za 20 ljudi, da Barbi Jozu naredim malo posla. Ker je bilo povojno obdobje, takrat ni bilo gostov, zato je Barba Jozo kar dvakrat preverjal ali nas res pride toliko naenkrat. Proizvajal je tudi vino, zato sem prijatelje prosil, da njegovega vina ne smejo kritizirati.«

Jedli so in pili, se veselili, ko je bilo treba pogostitev plačati. Aleš je Barbi Jozo dejal: »Dajte mi vse na račun, tudi tisto hiško ob obali.«

Barba Jozo ga je začudeno pogledal in rekel: »Tam nimate nič, tam je divjina!« in Aleš mu je odvrnil: »Hočem tvegati in jo zdaj kupiti!« Do njih se da priti le na dva načina: po poti (20 minut hoje) ali z barko, ki jo uporabljajo ob prihodu na dopust.

»Počutimo se, kot bi imeli otok na otoku, ko z barko pobegnemo stran od civilizacije,« z nasmehom pove Aleš.

Na Hvaru vsako leto preživijo okoli tri tedne, po vrnitvi pa pride za Aleša in družino najpomembnejši čas, čas trgatve. Nanjo se je treba posebej pripraviti in se očistiti.

»Naš dopust ni klasičen, tam se odpočijemo in napolnimo z energijo, ki je potrebna za trgatve. Če si telesno umazan in utrujen in tega ne prekiš, potem občutiš umazano. Treba se je vrniti k naravi, ki je pristna. Le sproščen se lahko očisti in morje vse odplakne.«

Običajen dan

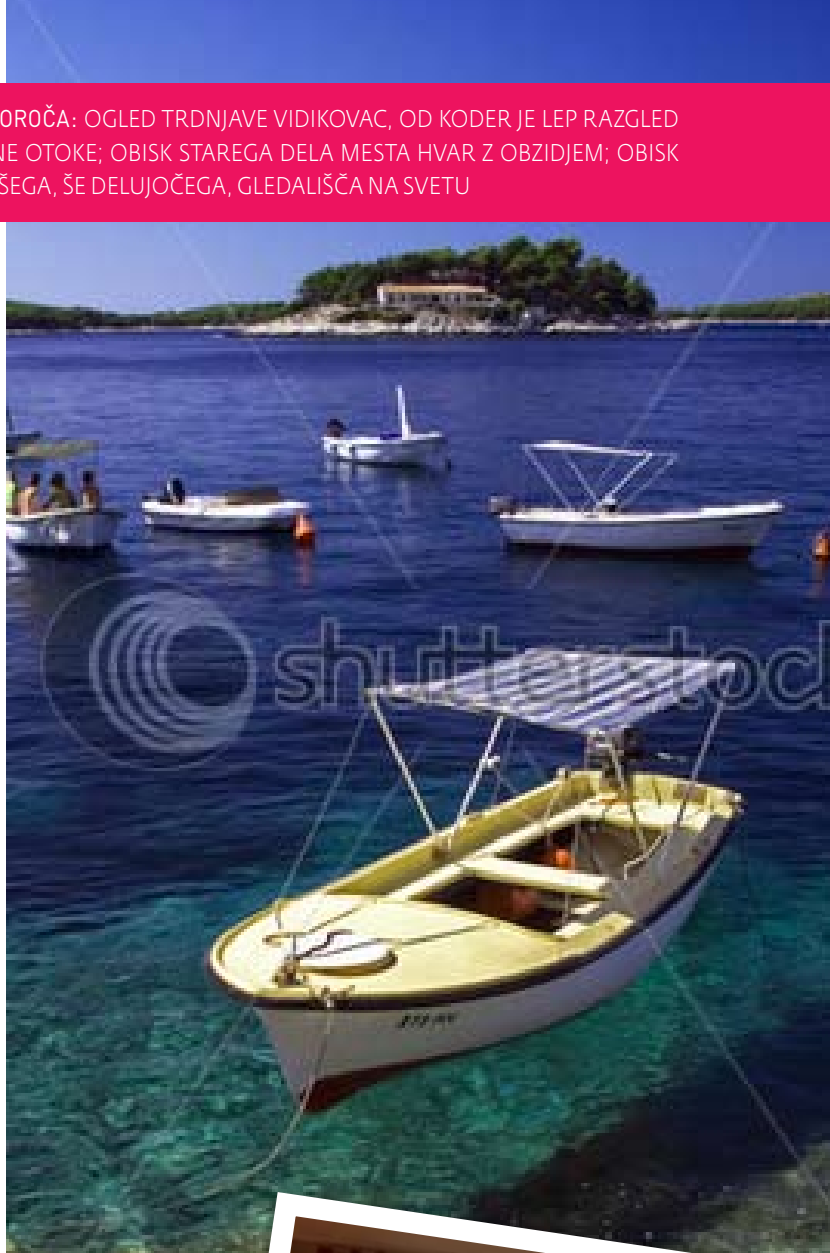
Vesna se zbudi in vstane prva. Vzame si čas zase, nato pa zbudi še Aleša.

»Všeč mi je, da me nekdo zbudi. Ne maram vstajati na uro. Rad imam, da je vsako jutro in dan presenečenje,« pove Aleš, ljubeznivo pogleda Vesno in zasanjano nadaljuje: »Najina postelja je tik ob oknu. Ko se zjutraj prebudim gledam na morje in na podplatih čutim vlažnost morja.«

Aleš zjutraj opravi svoj vodni ritual. Na tešče spi približno pol litra vode, nato z Vesno odplavata do plaže v zalivu in nazaj, kjer Aleš spi še preostalega pol litra vode, ki ga notranje očisti. Sledita kava in zajtrk.

Z E M L J E V I D HVARA

ALEŠ PRIPOROČA: OGLED TRDNJAVE VIDIKOVAC, OD KODER JE LEP RAZGLED NA PAKLENE OTOKE; OBISK STAREGA DELA MESTA HVAR Z OBZIDJEM; OBISK NAJSTAREJŠEGA, ŠE DELUJOČEGA, GLEDALIŠČA NA SVETU

»Z Vesno imava umetniško žilico in na dopustu oba ustvarjava. Vesna slika ribe. Vedno slika ribe v paru – moško in zelo ženstveno ribo. Na eni od slik je več rib ...«.

»To so že njuni mladički, doda Vesna in pove, da njihovo hiško krasi tudi čudovita Aleševa slika, na kateri je združil mavrico, ki se dviga z morja, luno in sonce. Pojav je bil resničen in neponovljiv.

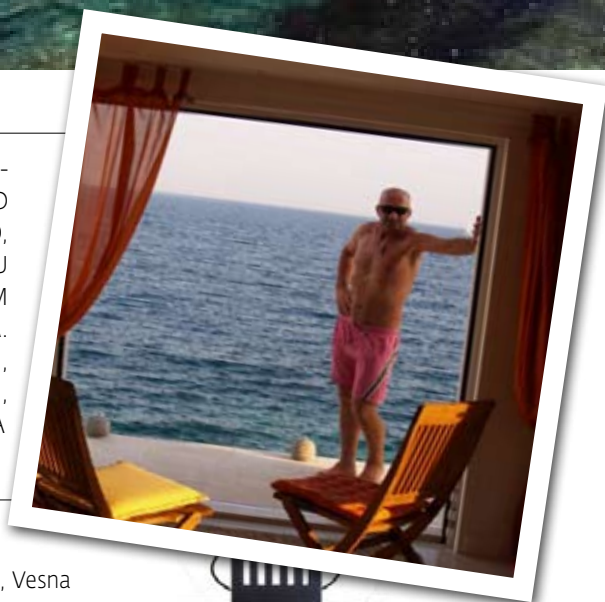
»Medtem, ko Vesna z otrokoma barva gladke kamne, jaz barvam polkna. Vem, da naredim slabo, a sem ponosen, da je moje delo, ki me sprosti.« še doda Aleš.

Vesna bere tudi knjige in zgodbe pripoveduje Alešu. Konca mu ne pove, uganiti ga mora sam.

»NA HVARU JE ZANIMIVO ODKRIVATI VEDNO NOVE KOTIČKE, AKO JIH ODKRIJEMO, UGOTAVLJAMO, DA NAM JE V NAŠEM ZALIVU NAJBOLJ VŠEČ. V MISLIH IMAM TUDI NAKUP KATAMARANA. NO, VESNA TO ZDAJ PRVIČ SLIŠI, DA GREVA Z VESNO Z VETROM, TAKO KOT JE NASLOV FILMA GONE WITH A WIND.«

razkiva svoje kuharske talente Aleš, Vesna pa pri tem odločno prikimava in potrdi, da so njegove jedi res odlične.

Če se jim zljubi, se zvečer z barko odpravijo proti mestu Hvar, ki je najbolj živahen del otoka. Tam največkrat večerjajo ribe in se sprehodijo po starih ulicah. Kadar ostanejo doma, Vesna pripravi večerjo na terasi ob svečah. Ela in Lan včasih zaspita kar zunaj na velikih blazinah, ki jih imajo na terasi, Aleš pa ju nato odnese v hišo.

Kuharske mojstovine

»Kadar kuhamo kosilo, kuham jaz in to je vedno umetnina! Svež origano, sveža zelišča. Naredim pašto z omako, ki jo lahko ješ samostojno ali pa namesto kruha uporabim plast kumare, na katero naložim zelenjavo«